

דף עט.

עין משפט א.ב.ג.

אה"ע סימן צ סעיף ז

טז. כתבה האשה^י כל נכסיה בין לאדם קרוב בין לרחוק קודם שנשאה, אם לא נתגרשה או נתאלמנה^א הבעל אינו אוכל פירותיהם^ב ואינו יורשה, שהרי נתנה אותם קודם שנשאה, ואפי' כתבה למקבל המתנה כולם או מקצתם מהיום ולכשארצה, שאז לא קנה^ג בקנין גמור עד שתרצה, הבעל אינו^ד אוכל פירות ואינו יורשה.

אה"ע סימן פה סעיף ז

יב. באו לידה הנכסים אחר שנישאת מירושה ממקום אחר, או^ה במתנה, או^ו שחבלו בה ונתנו לה חלקה בכושטה, או פגמה בכתובתה, דינם כנ"מ ואוכל הבעל פירות ואין לו עליהם אחריות.

יג. מכרה כתובתה או נדונייתה, או נתנה מתנה לאחר לפני שנישאת כדי להבריה מבעלה, אע"פ שאינה מתנה כי נתנה ע"מ להבריה אין הבעל אוכל פירות, וכן הבעל שנתן מתנה לאשתו בין קרקע או מטלטלין

ת. כרב נחמן בכתובות ע"ח-ע"ט, והטור מצריך שתשייר כדי פרנסתה, והרי"ף והמחבר סוברים שמהני אם שיירה כל שהוא כמו שכיב מרע. כ"כ הח"מ.

א. כאבי דעשאום כנכסים שאינם ידועים לבעל, ואף דלא קנה הלוקח הם ברשות האשה, (שם בדף ע"ח).

ב. ואפי' מתה מיד אחר מות בעלה קודם שחזרה בה הירושה ליורשיה, כך פסק הרא"ש הביאו הח"מ ואפי' שירושה דאורייתא והמקבל לא קנה, כבר תירץ הר"ן דהוי כאילו התנה בפירושו. ח"מ.

ג. ותמה הר"ן על הרמב"ם שהרי כל זמן שלא אמרה רוצה אני הלוקח לא קנה, וא"כ כשמתה ולא אמרה למה יפסיד הבעל הרי בנכסים שאינם ידועים אפי' שאין לו פירות מ"מ יורשם. ותירץ דהרמב"ם לטעמיה דירושה מדרבנן, ולפי הר"ח והרא"ש דהכוונה כל זמן שתשוק ולא תמחה הוי מתנה, ניחא דכשמתה בשתיקה הלוקח קנה. ועיין בח"מ.

ד. וא"כ יכולה האשה למכור הפירות בחייה ובפניו ואינו מעכב בעדה. ח"מ.

ה. היינו קיבלה המתנה מאחרים ואע"ג דמה שקנתה אשה קנה בעלה במציאתה, מ"מ במתנה קנתה דעל דעת זה נתן הנותן, ואם יתנה הנותן דאין לבעלה במתנה זו גם פירות אין הבעל רשאי לאכול פירות. ח"מ ס"ק ט"ו. ועיין בסעיף י"א בשו"ע. והוא שהתנה בגוף המתנה. ועיין בכתובות ס"ה ע"ב במשנה וע"ט ע"א.

ו. היינו חבלו בה אחרים אבל בעלה שחבל בה ושילם אין לו בזה פירות, כ"כ הח"מ.

*****
את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחודר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

קנתה, ^ז ואין הבעל אוכל פירות אלא דינם כצ"ב.

יד. ^ח מה שנתן הבעל לאשתו הגם שאין לו בהם פירות ^ט אינה יכולה למכור או לתת אלא זה שלה עד שתמות וירשנה, והפירות שיוצאין לה ממנה דינם כנ"מ וימכרו וילקח בהם קרקע, והוא אוכל פירות.

עין משפט ד. אה"ע סימן פה פעיף יג

יג. כד. אם ישנה אי הסכמה בינו לבניה מה לקנות במעות נ"מ, קונים דבר שפירותיו מרובים והיציאה מעוטה, ומ"מ אין קונים דבר שאין גזעו מחליף.

יג. כה. נפל לה דבר שאין גזעו מחליף בירושה, אוכל פירותיו עד שיכלה הקרן. וה"ה אם הכניסה לו עז לחלבה או דקל לפירותיו אין מוכרין הפירות או החלב וקונין קרקע והבעל יאכל פירות, אלא הבעל אוכל ישר הפירות עד שיכלה הקרן.

יג. כו. כלי בית או בגד לתשמיש משתמש בהם ואין חייב לשלם הבליות של נ"מ אם נתגרשה.

עין משפט ה. אה"ע סימן פה פעיף טו

טו. כט. נפלו לה פירות מחוברין לקרקע ^כ אפי' הגיע זמנם ליקצר ימכרו

ז. בד"א שנתן לה בנשואה אבל מה שנתן לה בעודה ארוסה ונשא אותה אוכל פירות דכיון שנישאת זכה כ"פ בשו"ע, ואפי' התנה עמה בעודה ארוסה בין קודם הנישואין בין לאחר הנישואין כ"כ הטור מהרמ"ה.

ח. אם לא שהתנה עמה שתוכל לתת או למכור כלומר שפירש כן כדי שלא יוציא מהלקוחות אח"כ שקנו ממנה, ויש אומרים שבעינין שיפרש דאף לאחר מיתה אין לו בהם כלום ורק אז יכולה למכור, כ"כ הח"מ.

ט. והב"ש כתב דיכולה לשלם בזה חוב שלוותה אפי' אחר שנישאת.

י. מגמ' כתובות ע"ט ע"א. ואף דבגמ' אמרו שארעא עדיף מבתים מ"מ כתב הרמב"ם דאם יראו ב"ד לפי הזמן שבתים עדיף מקרקע, יקנו בתים והגמ' איירי בזמנם, כ"כ בח"מ.

כ. אפי' שבכל מקום כל העומד ליקצור כקצור דמי, כאן תקנת חז"ל היא כך, עיין בח"מ והוא ממשנה ע"ח בכתובות וכחמים.

וילקח בהם קרקע והבעל אוכל פירות, וכתב הרמ"א דכל פירות שהם נלקטים תחתיו הרי הם של הבעל בשלימותם, ולא יקנה בהם קרקע. וכתב ל' דיתכן שנפלה טעות בשו"ע.

עין משפט ו.ז. אה"ע סימן פה סעיף יג
עין לעיל עין משפט ד

דף עט:

עין משפט ב.ג. אה"ע סימן פה סעיף טז

ל. עבדים ובהמות נ"מ חייב הבעל במזונותיהם ופירותיהם שלו, לפיכך ולד שפחה וולד בהמה מ' לבעל הם. ואם נתגרשה האשה ורוצה לתת דמים ולקחת ולד השפחה, שומעין לה מפני שבח בית אביה.

עין משפט ד.ה. אה"ע סימן פה סעיף יג
עין לעיל דף עט. עין משפט ד

עין משפט ו.ז. אה"ע סימן פה סעיף ו

ו. הכניסה לו¹ קרקע וכשיוצאת יש בה פירות, אפי' הגיע זמנו לקצור נוטלתן, אם לא שהבעל² תלשן לפני הגירושין.

ל. כתב הח"מ שזה פשוט שנפלה טעות.

מ. יבמות ס"ז ע"א, וכתב הרא"ש דכל זה רק בעדיין האם קיימת, אבל אם מתה האם הולד נכנס תחת האם בתור קרן. וולד וולדיהם קנה הבעל מכ"ש עד עולם, כ"כ הח"מ והוסיף דמ"מ אם נגנב הולד אין כפל לבעל דלא זיכו לו חכמים אלא הוא לאשה דזה פירא דפירא, וצ"ע למה השו"ע השמיט דינים אלו דאף שלא דנים היום כפל מ"מ נפ"מ דאם האשה תפסה הכפל, אין הבעל יכול להוציא מידה וצ"ע. ומלשון השו"ע משמע דוולד בהמה אין זה שבח בית אביה מדנקט ולד שפחה בלבד, וכן הוא מפורש בח"מ ועיין בס' פ"ח סעיף ג' וצ"ע.

נ. משמע אף נצ"ב, ויראה דהפירות לוקחתן בלי שומא, וצ"ע מניין לו, דהגמ' איירי בנ"מ כמבואר במשנה כתובות ע"ט בר"ש ות"ק אבל בצ"ב דהלכה דהפירות שלו, ואפי' פירי פירות ודלא כנ"מ שיש לו רק פירות ולא פירי פירות, א"כ למה תיקח אותם בלא שומא ועיין בח"מ שכך העיר ועיין בב"ש סי' פ"ה בתחילתו.

ס. אפי' לפני שהגיע זמנו ליקצר, שו"ע.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

עין משפט ז.ט.ג.

אה"ע סימן פה סעיף יד

יד כז. נפלו לה עבדים אפי' שהם זקנים לא ימכרו, משום שהם שבח בית אביה.

יד כח. נפלו לה זיתים וגפנים ואין לה בקרקע כלום, אם עושים כדי טיפולן לא ימכרו משום שבח בית אביה, ואם לאו ימכרו לעצים וילקח בהם קרקע והוא אוכל פירות.

עין משפט כ.ל.

אה"ע סימן פח סעיף ז

ז. הוציא^ע הוצאות על נ"מ של אשתו^פ, אם אכל אפי' גרוגרת אחת דרך כבוד כדרך איש בביתו או אכל כדינר אפי' שלא בדרך כבוד, מה שהוציא הוציא ומה שאכל אכל. אבל אם לא אכל כשיעור הנ"ל, שמין כמה השביח, אם השבח יותר על ההוצאה^צ, ישבע בנקיטת חפץ ונוטל מה שהוציא, ואם ההוצאה יותר אין לו אלא כשיעור השבח בשבועה.

ע. רמב"ם ממשנה ע"ט ע"ב ושם בדף פ' כלישנא בתרא. ואפי' אם ההוצאות ניכרין כגון בנה פלטרין על קרקע נ"מ ודר בו זמן מועט, מה שבנה בנה, ממרדכי הביאו הח"מ.
פ. ואפי' האכיל לבהמתו חבילה של זמורות כשיעור דינר הוי אכל כשיעור. וזו דעת הרמב"ם אבל לדעת הרא"ש ס"ל דרב יהודה פליג על הני תרי אמוראי וס"ל דבנהנה פרוטה סגי ולא בעי דינר, ח"מ.
צ. כדין היורד ברשות דנשבע זה שיודע ונוטל. ח"מ.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com